

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

zo 17. júna 2010*

V spojených veciach T-428/07 a T-455/07,

Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA), so sídlom v Pleubiane (Francúzsko), v zastúpení: J.-M. Peyrical, advokát,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne L. Escobar Guerrero a W. Roels, neskôr W. Roels, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci E. Bouttier, advokát,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie ťarchopisu č. 3240908670 z 20. septembra 2007 týkajúceho sa projektu Seahealth vo veci T-428/07 a ťarchopisu č. 3240909271 zo 4. októbra 2007 týkajúceho sa zmluvy Biopal vo veci T-455/07, ako aj na zaviazanie Komisie, aby v prospech CEVA vrátila sumu uvedenú v týchto ťarchopisoch,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory A. W. H. Meij (spravodajca), sudcovia V. Vadapalas a L. Truchot,

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. decembra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Zmluvný rámec a okolnosti predchádzajúce sporu

- Dňa 24. decembra 2002 uzavrela Európska komisia okrem iného aj so žalobcom, ktorým je Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA), francúzska miestna spoločnosť so zmiešanou majetkovou účasťou, ako koordinátorom združenia dve zmluvy, ktoré mali umožniť náhradu nákladov na projekty výskumu a technologického vývoja. Tieto zmluvy boli uzavreté v rámci rozhodnutia Rady 1999/167/ES z 25. januára 1999 o prijatí špecifického programu pre výskum, technologický vývoj a predvádzanie v oblasti „Kvalita života a riadenie živých zdrojov (1998 – 2002)“ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 64, s. 1). Prvá z týchto zmlúv nazvaná Seahealth (zmluva č. GLK1-CT-2002-02433, ďalej len „zmluva Seahealth“) sa týka projektu s názvom „Seaweed antioxidants as novel ingredients for better health and food quality“ („Antioxidanty z vodných rias ako nové zložky pre lepšie zdravie a vyššiu kvalitu stravy“). Druhá zmluva nazvaná BIOPAL (zmluva č. QLK5-CT-2002-02431, ďalej len „zmluva Biopal“) sa týka projektu s názvom „Algae as raw material for production of bioplastics and biocomposites contributing to sustainable development of European coastal regions“ („Vodné riasy ako surovina na výrobu bioplastov a biozložiek prispievajúca k udržateľnému rozvoju európskych prímorských regiónov“).

- 2 Článok 5 prvý odsek týchto zmlúv stanovuje, že zmluvy sa riadia belgickým právom. Okrem toho obsahujú arbitrážnu doložku v zmysle článku 238 ES. Zmluvy sú vyhotovené v angličtine.
- 3 Podľa údajov poskytnutých žalobcom, ktoré Komisia nepoprela, boli tieto dve zmluvy v rokoch 2003 až 2005 riadne plnené.
- 4 Oprávnené náklady, ktoré sa nahrádzajú, sú definované v článkoch 22 až 24 všeobecných podmienok, ktoré sú spoločné pre obe zmluvy a nachádzajú sa v prílohe II každej z nich (ďalej len „príloha II“).
- 5 Pokiaľ ide o osobné náklady, článok 23 ods. 1 písm. a) stanovuje najmä:

„Celkový počet odpracovaných hodín pripadajúcich na zmluvu musí byť zaznamenaný počas trvania projektu, v prípade koordinátora v lehote najviac dvoch mesiacov od uplynutia doby trvania projektu, a musí byť potvrdený najmenej raz za mesiac osobou zodpovednou za práce určenou zmluvnou stranou v súlade s článkom 2 ods. 2 písm. a) tejto prílohy alebo riadne oprávnenou osobou zmluvnej strany zodpovednou za finančné záležitosti.“

- 6 Pokiaľ ide o finančný príspevok Spoločenstva, článok 3 ods. 2 prílohy II stanovuje, že „Komisia môže v prípade podozrenia, že na strane zmluvnej strany došlo k podvodu alebo k závažnej finančnej nezrovnalosti, pozastaviť platby a/alebo nariadiť koordinátorovi, aby sa zdržal akejkoľvek platby voči tejto zmluvnej strane. Zmluvná strana je naďalej povinná plniť si zmluvné povinnosti“.

7 Podľa článku 3 ods. 4 prílohy II:

„Keď je celkový finančný príspevok dlhovaný Spoločenstvom so zreteľom na prípadné úpravy, vrátane úprav vykonaných po finančnom audite uvedenom v článku 26 tejto prílohy, nižší ako celková suma platieb uvedených v odseku 1 prvom pododseku tohto článku, dotknuté zmluvné strany vrátia rozdiel v eurách v lehote, ktorú určí Komisia v žiadosti zaslanej doporučeným listom s doručenkou...“

8 Článok 3 ods. 5 okrem toho stanovuje:

„Po dátume splnenia zmluvy, po ukončení zmluvy alebo po ukončení účasti zmluvnej strany je Komisia podľa situácie oprávnená alebo povinná požadovať od zmluvnej strany v nadväznosti na podvody alebo závažné finančné nezrovnalosti zistené v rámci auditu vrátenie všetkých príspevkov Spoločenstva, ktoré boli tejto zmluvnej strane vyplatené. K sume, ktorá sa má vrátiť, sa pripočítajú úroky o 2% vyššie ako úroková sadzba uplatňovaná Európskou centrálnou bankou na jej hlavné refinančné operácie v prvý deň mesiaca, v ktorom zmluvná strana prijala prostriedky. Úroky patria za obdobie od prijatia prostriedkov do ich vrátenia.“

9 Článok 7 ods. 4 písm. b) prílohy II okrem iného stanovuje, že Komisia okamžite ukončí zmluvu alebo účasť zmluvnej strany v prípade, ak táto zmluvná strana „urobila nepravdivé vyhlásenia, za ktoré môže zodpovedať, alebo niečo úmyselne zatajila, aby získala príspevok Spoločenstva alebo akúkoľvek inú výhodu upravenú zmluvou“.

- 10 V prípade ukončenia zmluvy podľa tohto článku 7 ods. 4 písm. b) článok 7 ods. 6 písm. c) prílohy II stanovuje, že „Komisia je oprávnená požadovať vrátenie celého finančného príspevku Spoločenstva alebo jeho časti. K sume, ktorá sa má vrátiť, sa pripočítajú úroky o 2 % vyššie ako úroková sadzba uplatňovaná Európskou centrálnou bankou na jej hlavné refinančné operácie v prvý deň mesiaca, v ktorom dotknutá zmluvná strana prijala prostriedky. Úroky patria za obdobie od prijatia prostriedkov do ich vrátenia“.
- 11 Pokiaľ ide o finančný audit projektu, článok 26 ods. 3 prílohy II upravuje tento postup:

„Na základe zistení vykonaných počas finančného auditu sa vyhotoví predbežná správa. Túto správu odovzdá Komisia dotknutej zmluvnej strane. Zmluvná strana má lehotu najviac jedného mesiaca od dátumu prijatia správy, aby vyjadrila svoje pripomienky.

Záverečná správa sa odovzdá dotknutej zmluvnej strane. Táto zmluvná strana môže oznámiť Komisii svoje pripomienky v lehote jedného mesiaca od jej prijatia. Komisia môže rozhodnúť, že nezohľadní pripomienky oznámené po uplynutí tejto lehoty.

Komisia prijme na základe záverov auditu každé vhodné opatrenie, ktoré považuje za potrebné, vrátane vydania príkazu na vymáhanie všetkých platieb, ktoré vykonala, alebo ich časti.“

- 12 V máji 2006 vykonali členovia služieb Komisie v CEVA finančný audit podľa článku 26 prílohy II (pozri bod 11 vyššie).
- 13 Listom z 1. augusta 2006 CEVA predložil svoje pripomienky k návrhu správy z auditu, ktorá mu bola odovzdaná v júni 2006 a ktorej závery uvádzali nezrovnalosti týkajúce sa nákladov, ktoré vykázal.
- 14 V októbri 2006 Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) vykonal v CEVA vyšetrovanie a zabavil originály všetkých zmlúv a dokladov, najmä „časové výkazy“ týkajúce sa dotknutých zmlúv, ako aj korešpondenciu a správy vymenené pri plnení úloh. Okrem toho začalo štátne zastupiteľstvo v Guingampe (Francúzsko) na žiadosť OLAF predbežné vyšetrovanie týkajúce sa toho, ako „CEVA spravoval štátne a európske verejné financie... získané počas posledných rokov“, pričom vec bola neskôr postúpená špecializovanému medziregionálnemu súdu v Rennes (Francúzsko).
- 15 Vo svojej záverečnej správe z auditu zaslanej CEVA zásielkou zo 14. decembra 2006 Komisia potvrdila svoje zistenia týkajúce sa početných závažných nezrovnalostí vo výkazoch výdavkov.
- 16 Z tejto správy vyplýva, že audítori v súlade s ustanoveniami prílohy II preskúmali dôkazy týkajúce sa súm vykázaných nákladov na základe testov. Zdôraznili, že cieľom ich kontroly nebolo zistiť náhodné udalosti alebo podvody.

- 17 V tejto záverečnej správe audítori dospeli k záveru o neoprávnenosti náhrady osobných nákladov zo strany Európskej únie z dôvodu, že časové výkazy, ktoré urobil CEVA, neboli spoľahlivé a že počet vykázaných odpracovaných hodín na dotknutých projektoch nebol presný.
- 18 Okrem toho vo všeobecnom závere tejto správy audítori vyhlásili, že s výnimkou vyššie uvedených opráv týkajúcich sa hlavne osobných nákladov náklady, ktoré žalobca vykázal Komisii, zodpovedajú sumám zapísaným v jeho účtovných knihách a sú podložené listinami a zodpovedajúcimi platbami.
- 19 Na základe týchto zistení pristúpili audítori k úprave oprávnených nákladov, pričom uviedli, že z celkovej sumy nákladov vykázaných za roky 2003 a 2004, dosahujúcej sumu 465 409 eur v prípade zmluvy Seahealth a sumu 351 430 eur v prípade zmluvy Biopal, predstavuje suma oprávnených nákladov v prípade zmluvy Seahealth po úprave 110 971 eur a suma oprávnených nákladov v prípade zmluvy Biopal 32 110 eur.
- 20 Listom z 22. januára 2007 Komisia ukončila obe zmluvy podľa článku 7 ods. 4 písm. b) prílohy II, ktorý okrem iného stanovuje, že Komisia okamžite ukončí zmluvu, ak zmluvná strana urobila nepravdivé vyhlásenia, za ktoré môže zodpovedať, alebo niečo úmyselne zatajila, aby získala finančný príspevok Spoločenstva alebo akúkoľvek inú výhodu upravenú zmluvou. Na podporu tohto rozhodnutia sa Komisia odvolala na to, že žalobca údajne porušil článok 22 a článok 23 ods. 1 prílohy II uvedené vyššie. Oprela sa o zistenia týkajúce sa osobných výdavkov urobené v jej záverečnej správe z auditu a uviedla, že tieto zistenia boli potvrdené počas prehliadky, ktorú vykonal OLAF.

- 21 Listom z toho istého dňa Komisia, ktorá sa domnievala, že žalobca sa dopustil závažných finančných nezrovnalostí, informovala žalobcu s poukazom na článok 3 ods. 2 a 4 prílohy II o svojom zámere požadovať vrátenie všetkých súm, ktoré mu boli vyplatené v rámci plnenia dvoch dotknutých zmlúv. Komisia okrem toho uviedla, že nevykoná žiadnu ďalšiu platbu podľa týchto zmlúv.
- 22 V tom istom liste Komisia spresnila, že má v úmysle vymáhať sumu 208 613 eur v prípade zmluvy Biopal a sumu 140 320 eur v prípade zmluvy Seahealth. Vyzvala žalobcu, aby predložil svoje pripomienky a aby poskytol informácie o časti záloh, ktoré prijal ako koordinátor a ktoré ešte nepreviedol ďalším zmluvným stranám, podložené bankovými výpismi.
- 23 Listom z 1. marca 2007 žalobca predložil svoje pripomienky a poskytol informácie požadované v uvedenom liste Komisie. Okrem iného tvrdil, že už nemá k dispozícii zmluvy, „časové výkazy“, korešpondenciu ani správy vymenené pri plnení úloh, ktoré zabavil OLAF.
- 24 V nadväznosti na tento list Komisia prehodnotila výšku súm, ktoré treba vrátiť. Listom z 20. marca 2007 informovala CEVA o svojom zámere požadovať vrátenie sumy, ktorej výška bola nanovo stanovená na sumu 205 745 eur v prípade zmluvy Biopal a na sumu 189 703 eur v prípade zmluvy Seahealth, a znovu ho vyzvala, aby predložil svoje pripomienky. V prílohe tohto listu Komisia žalobcovi odovzdala kópiu zmlúv a správy z auditu.
- 25 Listom z 3. apríla 2007 žalobca prepustil svojho generálneho riaditeľa najmä z dôvodu „veľmi závažných nezrovnalostí pri správe a vedení účtovných dokladov“.

- 26 Listom z 25. mája 2007 žalobca predložil svoje pripomienky. Na úvod tvrdil, že nemôže zabezpečiť svoju obhajobu. V rámci predbežného vyšetrovania toho, ako CEVA spravoval štátne verejné financie a verejné financie Spoločenstva, ktoré získal v posledných rokoch, začatého na žiadosť OLAF, totiž štátne zastupiteľstvo v Rennes potvrdilo, že má v úmysle, aby dokumenty, ktoré zabavil OLAF, zostali neprístupné počas celej doby vyšetrovania, a odmietlo mu odovzdať kópie týchto dokumentov. V dôsledku toho žalobca od Komisie žiadal, aby mu odovzdala kópie „listín, na základe ktorých [určila svoju] diagnózu, ako aj [kópiu] správy OLAF“. Žalobca v tom istom liste ďalej uviedol, že v nadväznosti na audit Komisie a vyšetrovanie, ktoré vykonal OLAF, zaviedol nový systém „časového vykazovania“ uplatňovaný na rôzne projekty od februára 2007 so začiatkom spätne od 1. januára 2007. Okrem toho zaviedol nový model vyčísľovania nákladov, ktorý umožňuje znovu vyčíslíť staré projekty. Žalobca teda navrhol, aby boli na základe dokumentov v držbe Komisie na jeho trovy opätovne spracované výkazy nákladov pripadajúcich na dotknuté zmluvy, a to nezávislým poskytovateľom služieb vybraným na základe spoločnej dohody.
- 27 Listom z 21. augusta 2007 OLAF odmietol odovzdať žalobcovi dokumenty a závery svojho vyšetrovania, okrem iného z dôvodu, že sa týkali prebiehajúceho vyšetrovania, a preto sa na ne vzťahoval režim výnimiek z práva na prístup k dokumentom upravený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).
- 28 Listom z 28. augusta 2007 Komisia odpovedala na list žalobcu z 25. mája 2007 uvedený vyššie v tom zmysle, že zmluvy a správa z auditu, ktoré mu boli odovzdané, boli dostatočné na to, aby si mohol zabezpečiť obhajobu. Zdôraznila, že zistenia, ktoré urobil OLAF, jednoducho potvrdzovali výsledky auditu Komisie. Uviedla, že nový systém časového riadenia zavedený žalobcom by umožňoval prepočítať skutočný počet hodín venovaných projektu iba na základe „časových výkazov“ podpísaných

zamestnancami a ich nadriadenými počas realizácie projektu. V dôsledku toho Komisia žalobcovi oznámila svoje rozhodnutie požadovať na základe článku 3 ods. 5 prílohy II vrátenie všetkých súm, ktoré mu boli poskytnuté podľa zmlúv Seahealth a Biopal.

- 29 Listom z 9. októbra 2007 Komisia, ktorá uviedla, že žalobca „sa v dobrej viere usiluje nájsť rozumné a spravodlivé riešenie“, zároveň potvrdila, že v nadväznosti na závažné finančné nezrovnalosti, ktorých sa dopustil žalobca pri riadení posudzovaných projektov, je povinná od neho vymáhať vyplatené sumy.
- 30 V dôsledku toho CEVA uhradil ťarchopis č. 3240908670 z 20. septembra 2007 týkajúci sa celkovej sumy 189 703 eur, ktorá mu bola vyplatená podľa zmluvy Seahealth, a ťarchopis č. 3240909271 zo 4. októbra 2007 týkajúci sa celkovej sumy 205 745 eur, ktorá mu bola vyplatená podľa zmluvy Biopal.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 31 Návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. novembra a 14. decembra 2007 žalobca podal žaloby, na základe ktorých sa začalo toto konanie.

- 32 Dňa 16. júna 2008 sa v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa konalo pred sudcom spravodajcom stretnutie za účasti zástupcov účastníkov konania, aby sa na účely prípadného zmierlivého vyriešenia prejednávanych sporov medzi nimi vyjasnili niektoré otázky a uľahčilo sa začatie rozhovorov. Účastníci konania predložili svoje pripomienky a bolo dohodnuté, že v lehote jedného mesiaca Komisia Súdu prvého stupňa oznámi, či je pripravená obnoviť kontakt s CEVA s cieľom uzavrieť zmier. Listom z 10. júla 2008 Komisia informovala Súd prvého stupňa, že začatie takýchto rozhovorov považuje za nemožné.
- 33 Písomná časť konania sa skončila 29. októbra 2008.
- 34 Uznesením z 27. novembra 2009 predseda šiestej komory po vypočutí účastníkov konania nariadil spojenie vecí T-428/07 a T-455/07 na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 35 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby odpovedali na určité písomné otázky. Účastníci konania vyhovelí tejto výzve a Komisia predložila určité dokumenty.
- 36 Ústne prednesy a odpovede účastníkov konania na ústne otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 17. decembra 2009.
- 37 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil farchopisy č. 3240908670 a 3240909271,

- nariadil Komisii, aby vrátila sumy zaplatené podľa týchto ťarchopisov,

- subsidiárne, zrušil ťarchopisy v časti, v ktorej sa v nich požaduje vrátenie všetkých súm, ktoré mu boli vyplatené v rámci zmlúv Biopal a Seahealth, a nariadil Komisii, aby vrátila sumy zaplatené podľa týchto ťarchopisov,

- ďalej subsidiárne, ustanovil znalca.

38 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že žaloby o neplatnosť sú neprípustné,

- subsidiárne, zamietol návrhy na zníženie súm ťarchopisov alebo na ustanovenie znalca,

- ďalej subsidiárne, prerušil konanie až dovtedy, kým trestné konanie prebiehajúce vo Francúzsku umožní CEVA, aby sa oboznámil s dokumentmi, ktoré považuje za nevyhnutné na obhajobu svojich záujmov,

- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 39 Komisia bez toho, aby vzniesla formálnu námietku neprípustnosti, ako svoje hlavné tvrdenie uvádza, že prejednávane žaloby, v ktorých sa navrhuje zrušenie vyššie uvedených ťarchopisov, sú neprípustné.
- 40 Komisia sa domnieva, že Všeobecný súd nemôže zmeniť kvalifikáciu prejednávaných žalôb.
- 41 Tvrdí, že Všeobecný súd môže zmeniť kvalifikáciu žaloby podanej ako žaloba o neplatnosť na žalobu založenú na zmluvnej zodpovednosti iba výnimočne, a to vtedy, ak sa v žalobe porušilo právo, ktoré sa uplatňuje na zmluvu. Odolávanie sa iba na konkrétne ustanovenia zmluvy takúto zmenu kvalifikácie neumožňuje.
- 42 V tejto súvislosti pripomína, že v uznesení Súdu prvého stupňa z 26. februára 2007, Evropaiki Dynamiki/Komisia (T-205/05, neuvverejnené v Zbierke, bod 57), Súd prvého stupňa rozhodol, že „nemôže vykonať takúto zmenu kvalifikácie, keďže v rozpore s tým, čo stanovuje článok 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, žalobkyňa neuvádza, a to ani stručne, žiadny žalobný dôvod, tvrdenie ani výhradu založenú na porušení luxemburského práva, [ktoré sa uplatňuje v tomto prípade], alebo konkrétnych ustanovení zmluvy“.

- 43 V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že žalobný dôvod musí byť tvrdením založeným na porušení práva. Z toho vyvodzuje, že Súd prvého stupňa v už citovanom uznesení Evropaïki Dynamiki/Komisia iba nadbytočne a so zreteľom na skutkový stav vo veci uviedol, že žalobkyňa sa neodvolávala ani na žiadne porušenie ustanovení zmluvy. Tento výklad potvrdzuje uznesenie Súdu prvého stupňa z 2. apríla 2008, *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisia* (T-100/03, neuvverejnené v Zbierke).
- 44 Akékoľvek iné riešenie by okrem toho porušovalo právo na obhajobu a zásadu kontradiktórnosti. V dôsledku toho nemožno zmeniť kvalifikáciu prejednávanych žalôb na žaloby založené na zmluvnej zodpovednosti, keďže v rozpore s článkom 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku sa v žalobách CEVA neuvádza žiadny žalobný dôvod založený na porušení belgického práva, ktoré sa ako jediné uplatňuje na zmluvu.
- 45 Žalobca popiera túto argumentáciu. Vo svojej replike tvrdí, že v prípade, keď je na Všeobecný súd podaná žaloba o neplatnosť alebo žaloba o náhradu škody, hoci spor má zmluvnú povahu, tento súd zmení kvalifikáciu uvedenej žaloby.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 46 Na úvod treba pripomenúť, že výber právneho základu žaloby je na žalobcovi, a teda nie je na súde Únie, aby sám zvolil najvhodnejší právny základ (pozri v tomto zmysle uznesenia Súdu prvého stupňa Evropaïki Dynamiki/Komisia, už citované, bod 38, a zo 6. októbra 2008, *Austrian Relief Program/Komisia*, T-235/06, Zb. s. II-207, bod 32).

- 47 Hoci sa v tomto prípade žaloby výslovne nezakladajú na ustanoveniach upravujúcich žalobu o neplatnosť, z ich preskúmania vyplýva, že sa v nich navrhuje zrušenie ťarchopisov z 20. septembra a zo 4. októbra 2007 týkajúcich sa zmlúv Seahealth a Biopal (ďalej len „ťarchopisy“), a nepriamo sa tak zakladajú na ustanoveniach, ktoré sa na ne vzťahujú.
- 48 Navyše v týchto žalobách o neplatnosť žalobca navrhol aj uloženie príkazu. Vo svojich žalobných návrhoch totiž žalobca po prvé navrhuje zrušenie uvedených ťarchopisov. Po druhé navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil Komisii, aby mu vrátila sumu uvedenú v týchto ťarchopisoch, ktorú v medziobdobí uhradil.
- 49 Treba uviesť, že v tomto prípade tieto druhé žalobné návrhy nemožno vykladať nezávisle od návrhu na zrušenie ťarchopisov ako samostatné návrhy na zaplatenie vyplývajúce zo zmlúv a nepriamo založené na článku 238 ES, ktoré by boli podané súčasne s návrhmi na zrušenie. Hoci sa totiž argumentácia žalobcu v žalobách zakladá najmä na ustanoveniach dotknutých zmlúv, žaloby sú nazvané „žaloby o neplatnosť“. Žalobca okrem toho netvrdí, že tieto žaloby obsahujú návrhy na zaplatenie. Predovšetkým vo svojich replikách nepopiera, že žaloby sú formulované nevhodne. Naopak tvrdí, že treba zmeniť ich kvalifikáciu.
- 50 Z toho vyplýva, že žalobca oprel prejednávane žaloby iba o článok 230 ES.
- 51 Súdny Spoločenstva podľa článku 230 ES preskúmavajú zákonnosť aktov prijatých inštitúciami, ktoré majú mať záväzné právne účinky vo vzťahu k tretím osobám tým, že významne menia ich právnu situáciu (uznesenia Súdu prvého stupňa z 10. apríla

2008, Imelios/Komisija, T-97/07, neuverejnené v Zbierke, bod 21, a Austrian Relief Program/Komisija, už citované, bod 34).

- 52 Podľa ustálenej judikatúry akty prijaté inštitúciami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou čisto zmluvného rámca, vzhľadom na svoju povahu nepatria medzi akty uvedené v článku 249 ES, ktorých zrušenie možno navrhnúť podľa článku 230 ES (uznesenia Súdu prvého stupňa z 10. mája 2004, Musée Grévin/Komisija, T-314/03 a T-378/03, Zb. s. II-1421, bod 64, a Austrian Relief Program/Komisija, už citované, bod 35).
- 53 V tomto prípade stačí uviesť, že ťarchopisy sú neoddeliteľnou súčasťou rámca zmlúv Seahealth a Biopal. Prostredníctvom týchto ťarchopisov sa totiž Komisia usiluje o vrátenie príspevku vyplateného žalobcovi podľa týchto zmlúv, pričom vychádza zo zmluvných ustanovení obsiahnutých najmä v článku 3 prílohy II.
- 54 Z toho vyplýva, že tieto ťarchopisy nepredstavujú v dôsledku samotnej svojej povahy administratívne rozhodnutia patriace medzi akty uvedené v článku 249 ES, ktorých zrušenie možno navrhnúť na súde Spoločenstva podľa článku 230 ES.
- 55 V dôsledku toho nemožno vysloviť prípustnosť prejednávanych žalôb v časti, v ktorej sa v nich navrhuje zrušenie ťarchopisov podľa článku 230 ES.
- 56 Nepripustné sú aj vyššie uvedené návrhy na uloženie príkazu, pretože boli podané na základe článku 230 ES (pozri body 49 a 50 vyššie), keďže podľa ustálenej judikatúry nepripadá súdu Spoločenstva, aby v rámci preskúmania zákonnosti, ktoré vykonáva,

dával inštitúciám príkazy alebo ich nahrádzal, ale je na dotknutom správnom orgáne, aby prijal opatrenia, ktoré vyžaduje výkon rozsudku vyhláseného na základe žaloby o neplatnosť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. januára 1998, Ladbroke Racing/Komisia, T-67/94, Zb. s. II-1, bod 200, a citovaná judikatúra).

57 Podľa ustálenej judikatúry však Všeobecný súd v prípade, ak je naň podaná žaloba o neplatnosť alebo žaloba o náhradu škody, hoci spor má v skutočnosti zmluvnú povahu, zmení kvalifikáciu žaloby, ak sú na to splnené podmienky (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. septembra 2001, Lecureur/Komisia, T-26/00, Zb. s. II-2623, bod 38; uznesenia Súdu prvého stupňa Musée Grévin/Komisia, už citované, bod 88, a z 9. júna 2005, Helm Dügemittel/Komisia, T-265/03, Zb. s. II-2009, bod 54).

58 V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, z judikatúry nevyplýva, že takáto zmena kvalifikácia je podmienená tým, aby sa žaloba odvolávala na právo, ktoré sa uplatňuje na zmluvu. Naopak, predovšetkým z bodov 38 až 40 už citovaného rozsudku Lecureur/Komisia vyplýva, že Všeobecný súd súhlasil so zmenou kvalifikácie žaloby založenej na článku 230 ES, na ktorej podporu žalobca uplatňoval iba to, že Komisia porušila svoje zmluvné povinnosti.

59 Preskúmanie judikatúry okrem toho preukazuje, že v prípade sporu zmluvnej povahy Všeobecný súd považuje za nemožné zmeniť kvalifikáciu žaloby o neplatnosť buď vtedy, keď takejto zmene bráni výslovná vôľa žalobcu nezaložiť svoj návrh na článku 238 ES (pozri v tomto zmysle uznesenia Musée Grévin/Komisia, už citované, bod 88, a Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisia, už citované, bod 54), alebo vtedy, keď sa žaloba neopiera o žiadny žalobný dôvod založený na porušení pravidiel upravujúcich dotknutý zmluvný vzťah, či už ide o zmluvné ustanovenia alebo o ustanovenia vnútroštátneho práva určeného v zmluve (pozri v tomto zmysle

uznesenia Evropaïki Dynamiki/Komisïa, uï citované, bod 57, a Imelios/Komisïa, uï citované, bod 33).

- 60 Reïtriktívny výklad uï citovaného uznesenia Evropaïki Dynamiki/Komisïa, ktorý vykonala Komisïa, sa opiera o nesprávne chápanie pojmu žalobný dôvod najmä v zmysle článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. V tejto súvislosti nemoïno prijať definíciu Komisïe, podľa ktorej sa žalobný dôvod v žalobe zaloïenej na zmluvnej zodpovednosti môïe zakladať iba na porušení vnútroïtátneho práva upravujúceho zmluvy. Zmluvné ustanovenia sú totiž spolu s použiteľným vnútroïtátnym právom a pod jeho záïtitou súčasťou pravidiel, ktorými sa riadi zmluvný vzťah. Výklad zmluvy so zreteľom na ustanovenia použiteľného vnútroïtátneho práva je navyïe odôvodnený iba v prípade, ak existuje pochybnosť o obsahu zmluvy alebo o význame niektorých jej ustanovení (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 2008, Komisïa/Premium, T-316/06, neuvverejnený v Zbierke, bod 53). Keïže pojem žalobný dôvod sa vzťahuje na každé právne alebo skutkové tvrdenie, ktoré môïe viesť súd k tomu, ïe ak ho považuje za dôvodné, vyhovie návrhom účastníka konania, ktorý toto tvrdenie uplatňuje, nemoïno popierať, ïe tak ako uplatnenie použiteľného vnútroïtátneho práva, aj uplatnenie zmluvných ustanovení predstavuje charakteristický žalobný dôvod žaloby, ktorá sa zakladá na článku 238 ES.

- 61 Na to, aby bola možná zmena kvalifikácie žaloby bez porušenia práva žalovanej inïtitúcie na obhajobu, však stačí, aby bol v súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku v žalobe uplatnený jeden z charakteristických žalobných dôvodov žaloby zaloïenej na článku 238 ES. Ak sa v tejto súvislosti pripustí, ïo Komisïa uznáva, ïe žalobu o neplatnosť možno prekvalifikovať na žalobu zaloïenú na článku 238 ES vtedy, keï žalobca uplatňuje žalobné dôvody zaloïené na porušení vnútroïtátneho práva, ktorým sa riadi zmluva, niï neumoïňuje nepriznať rovnaký právny význam na účely prípadnej zmeny kvalifikácie žalobným dôvodom zaloïeným na porušení zmluvných povinností.

- 62 Už citované uznesenie Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Komisia, na ktoré sa odvoláva Komisia, neumožňuje vyvrátiť túto analýzu. Je pravda, že v bode 23 tohto uznesenia Súd prvého stupňa zdôraznil, že žalobca neuviedol „žiadene žalobný dôvod, tvrdenie alebo výhradu založenú na porušení belgického práva, ktoré sa ako jediné uplatní na dotknutú dohodu podľa arbitrážnej doložky obsiahnutej v tejto dohode“. Súd teda nespomenul aj neexistenciu žalobných dôvodov založených na porušení ustanovenia zmluvy. Z tohto uznesenia však nevyplýva, že by takéto žalobné dôvody boli uplatnené. Navyše uvedený dôvod nie je jediným, pre ktorý bola zamietnutá zmena kvalifikácie žaloby. Súd prvého stupňa sa totiž v tomto uznesení oprel aj o to, že žalobca výslovne uviedol, že jeho žaloba sa zakladá na článku 230 ES.
- 63 V tomto prípade treba uviesť, že ako tvrdí žalobca vo svojich replikách na podporu zmeny kvalifikácie žalôb, žaloby sa výslovne zakladajú na ustanoveniach dotknutých zmlúv, konkrétne na článku 26 a článku 3 ods. 4 a 5 prílohy II. Žalobca predovšetkým popiera spôsob, akým Komisia vykladá a uplatňuje článok 3 ods. 5 prílohy II umožňujúci úplné vrátenie vyplatených súm, na ktorom sa zakladajú ťarchopisy, hoci zistené nezrovnalosti odhalili relatívne malý rozdiel medzi výkazmi nákladov predloženými Komisii a oprávnenými nákladmi. Žalobca vytyka Komisii, že sa neoprela o článok 3 ods. 4 prílohy II, ktorý túto inštitúciu oprávňuje požadovať vrátenie rozdielu zisteného po finančnom audite. V súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku tak žaloby obsahujú jasný a zrozumiteľný opis žalobného dôvodu založeného na tom, že so zreteľom na zmluvné ustanovenia je vymáhanie celého finančného príspevku vyplateného podľa dotknutých zmlúv protiprávne.
- 64 Z toho vyplýva, že keďže prejednávané žaloby sa opierajú predovšetkým o porušenie zmluvných ustanovení, možno ich kvalifikáciu zmeniť na návrhy založené na článku 238 ES. Tieto žaloby sú teda prípustné.

O veci samej

- 65 Žalobca ako hlavné tvrdenie uplatňuje porušenie zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu a subsidiárne protiprávnosť vymáhania všetkých poskytnutých súm.
- 66 Komisia na úvod tvrdí, že ak by boli prejednávané žaloby prekvalifikované na návrhy na zaplatenie, sú v každom prípade nedôvodné na základe prípravnej povahy ťarchopisov.
- 67 Komisia tvrdí, že ťarchopisy majú čisto prípravnú a informatívnu povahu na účely prípadného rozhodnutia Komisie pokračovať vo vymáhaní na základe článku 256 ES. Bez ohľadu na povahu prejednávaných žalôb preto takéto ťarchopisy nepredstavujú akty, ktoré možno napadnúť žalobou. Komisia z toho vyvodzuje, že ak by boli prejednávané žaloby prekvalifikované na žaloby založené na zmluvnej zodpovednosti, musia byť zamietnuté ako nedôvodné z dôvodu, že vystavenie dotknutých ťarchopisov nemôže predstavovať pochybenie a byť príčinou ujmy, ktorú CEVA údajne utrpel z dôvodu vrátenia súm požadovaných Komisiou.
- 68 V tejto súvislosti stačí v prvom rade pripomenúť, že v zmluvnej oblasti musí Komisia dodržiavať zásady, ktorými sa riadia zmluvy (pozri návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott k rozsudku Súdneho dvora zo 17. marca 2005, Komisia/AMI Semiconductor Belgium a i., C-294/02, Zb. s. I-2175, I-2178, bod 170). V tomto rámci Komisia v zásade nie je oprávnená prijať jednostranné akty (pozri v tomto zmysle uznesenie Musée Grévin/Komisia, už citované, bod 85). V dôsledku toho jej nepri náleží, aby dotknutej zmluvnej strane adresovala akt, ktorý má povahu rozhodnutia,

s cieľom, aby si táto zmluvná strana splnila zmluvné povinnosti finančnej povahy, ale je jej povinnosťou prípadne podať na príslušný súd návrh na zaplatenie.

- 69 V tomto právnom kontexte a z dôvodu, že prejednávane žaloby sú prekvalifikované na žaloby na zaplatenie súm vrátených žalobcom v nadväznosti na farchopisy, ktoré mu boli zaslané, treba tieto žaloby na zaplatenie preskúmať so zreteľom na zmluvné ustanovenia, na ktoré sa odvolávajú účastníci konania. V rámci takýchto žalôb založených na zmluvnej zodpovednosti je preto tvrdenie Komisie založené na právnej povahe farchopisov úplne irelevantné. Všeobecný súd, na ktorý boli podané prejednané návrhy na zaplatenie podľa článku 238 ES, má totiž iba určiť, či je so zreteľom na ustanovenia zmlúv Komisia oprávnená vymáhať celú sumu finančných príspevkov vyplatených žalobcovi.
- 70 V rámci tohto preskúmania nemá žiadny vplyv okolnosť, že žalobca vrátil sumy, ktoré požadovala Komisia prostredníctvom farchopisov, hoci tieto farchopisy nepredstavujú rozhodnutia spôsobujúce ujmu (pozri body 52 až 54 vyššie). Úhradu farchopisov žalobcom napriek tomu, že nemajú povahu rozhodnutia, totiž nemožno posudzovať tak, že sa tým žalobca vzdal svojho prípadného práva na zaplatenie posudzovaných súm. Iba vzdanie sa tohto práva žalobcom alebo premlčanie práva, ktoré Komisia navyše netvrdila, by však mohli viesť k zamietnutiu jeho návrhov na zaplatenie, ak sú tieto návrhy odôvodnené ustanoveniami zmlúv (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 11. februára 1993, Cebag/Komisia, C-142/91, Zb. s. I-553, bod 18).
- 71 Ďalej nemožno prejednané žaloby na zaplatenie v žiadnom prípade vykladať tak, ako to navrhuje Komisia vo svojej úvodnej argumentácii, čiže ako návrhy na náhradu škody, ktorú utrpel žalobca z dôvodu, že mu Komisia v rozpore so svojimi zmluvnými povinnosťami zaslala farchopisy. V týchto žalobách sa totiž navrhuje iba to, aby Všeobecný súd zaviazal Komisiu zaplatiť žalobcovi sumy uvedené v farchopisoch,

o ktorých sa žalobca domnieva, že mu patria podľa zmlúv. V rámci týchto žalôb teda Všeobecný súd nemá preskúmať zákonnosť ťarchopisov. V dôsledku toho treba konštatovať, že tvrdenie Komisie založené na myšlienke, že vystavenie ťarchopisov nemôže predstavovať pochybenie pri plnení zmluvy, nemá právne následky.

72 Z toho vyplýva, že úvodnú argumentáciu Komisie treba zamietnuť.

O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu

Tvrdenia účastníkov konania

73 Žalobca uplatňuje porušenie zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu. Opiera sa o článok 41 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1) týkajúci sa práva na dobrú správu vecí verejných, ktoré zahŕňa najmä právo každého byť vypočutý pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať, ako aj právo na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, o článok 42 tejto charty týkajúci sa práva na prístup k dokumentom a o jej článok 48 venovaný prezumpcii neviny a právu na obhajobu.

- 74 Žalobca vytýka Komisii v podstate to, že vychádzala na jednej strane zo záverov vyšetrovania, ktoré vykonal OLAF, a na druhej strane z „časových výkazov“ vzťahujúcich sa na dve dotknuté zmluvy. Žalobca však so závermi OLAF nikdy nebol oboznámený a „časové výkazy“ boli zabavené pred vypracovaním záverečnej správy z auditu. Žalobca teda nebol riadne vypočutý pred rozhodnutím Komisie požadovať vrátenie všetkých finančných príspevkov vyplatených podľa týchto zmlúv.
- 75 Komisia nerešpektovala zásadu riadnej správy vecí verejných počas vykonávania finančného auditu, keďže správa z auditu odkazuje nielen na „časové výkazy“, ale aj na závery vyšetrovania, ktoré vykonal OLAF. Komisia okrem toho porušila zásadu kontradiktórnosti tým, že CEVA neodovzdala „časové výkazy“, ako ani závery OLAF.
- 76 Vo svojich replikách žalobca poukazuje na správanie Komisie v rámci iných zmlúv, ktoré s touto inštitúciou uzavrel, ktoré je podľa neho zaujaté a nespravodlivé.
- 77 Komisia túto argumentáciu popiera. Tvrdí, že zásada kontradiktórnosti bola dodržaná, keďže žalobca poznal všetky dokumenty, ktorých bol autorom a o ktoré sa Komisia oprela, aby s prihliadnutím na správu z auditu vystavila ťarchopisy. Žalobca navyše prepustil svojho generálneho riaditeľa pre závažné pochybenie, keď si osvojil závery Komisie o nezrovnalostiach, ktorých sa dopustil pri správe „časových výkazov“. Napádanie týchto záverov preto nemá logiku.
- 78 Komisia okrem toho nevychádzala zo záverov správy OLAF, keď požadovala vrátenie vyplatených súm.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 79 Článok 26 ods. 3 prílohy II priznáva dotknutej zmluvnej strane právo predložiť pripomienky k predbežnej a k záverečnej správe z auditu.
- 80 V tomto prípade treba v prvom rade preskúmať výhradu, podľa ktorej Komisia nerešpektovala právo žalobcu byť vypočutý počas auditu, keďže žalobca nemal prístup k správe OLAF.
- 81 V tejto súvislosti stačí uviesť, že ani správa z auditu, ani rozhodnutie Komisie požadovať vrátenie finančných príspevkov vyplatených podľa dotknutých zmlúv sa neopierajú o závery OLAF.
- 82 Zo záverečnej správy z auditu, z ktorej Komisia vychádzala, výslovne vyplýva, že audítori rozlišovali medzi finančnou kontrolou, ktorú vykonali v súlade s ustanoveniami zmluvy, a kontrolou, ktorú vykonal OLAF. Je teda jasné, že táto správa neberie do úvahy závery OLAF. Výslovne sa v nej totiž uvádza, že jej cieľom je preskúmať dôkazy týkajúce sa vykázaných nákladov, a nie odhaľovať „náhodné udalosti“ alebo podvody, a že bola vypracovaná bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek doplňujúce zistenie vykonané službami OLAF.
- 83 Navyše predovšetkým z listu z 28. augusta 2007, ktorý Komisia zaslala žalobcovi, vyplýva, že táto inštitúcia vychádzala iba zo zistení urobených v záverečnej správe

z auditu. Pokiaľ ide o závery OLAF, Komisia sa obmedzila na to, že v tejto korešpondencii uviedla, že závery OLAF potvrdzujú vyhlásenia audítorov.

- 84 Z toho vyplýva, že odvolávať sa v tomto prípade na správu OLAF nie je relevantné, keďže vymáhanie celého vyplateného finančného príspevku, ktoré žalobca napáda, sa nezakladalo ani na tejto správe, ani na následnom začatí trestného konania voči žalobcovi.
- 85 Za týchto okolností nemôže to, že žalobca nemal prístup k správe OLAF, porušovať zásadu kontradiktórnosti a jeho právo byť počas auditu vypočutý. Tvrdenie týkajúce sa prezumpcie nevinu nie je ničím podložené a treba ho takisto zamietnuť ako nedôvodné.
- 86 V druhom rade, pokiaľ ide o výhradu založenú na tom, že žalobca už nemal k dispozícii „časové výkazy“, keď predkladal svoje pripomienky k záverečnej správe z auditu, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, okolnosť, že žalobca bol autorom „časových výkazov“, neumožňuje predpokladať, že bol riadne vypočutý, aj keď už nemal prístup k týmto dokumentom po tom, čo ich zabavil OLAF. Okrem toho okolnosť, že žalobca pripustil existenciu nezrovnalostí v čase, keď už nemal prístup k „časovým výkazom“, nemôže v žiadnom prípade znamenať, že bol schopný obhajovať svoju pozíciu a že uznal všetky nezrovnalosti, ktoré mu boli vytýkané, ako aj ich závažnosť.
- 87 V tomto prípade treba poznamenať, hoci to Komisia netvrdí, že žalobca mal „časové výkazy“ k dispozícii ešte v čase, keď predkladal svoje pripomienky k predbežnej správe z auditu. Tieto „časové výkazy“ už k dispozícii naopak nemal, keď predkladal svoje pripomienky k záverečnej správe z auditu.

- 88 Hoci žalobca nepopiera, že Komisia v záverečnej správe z auditu potvrdila závery predbežnej správy z auditu, za týchto okolností zároveň platí, že žalobca nemohol riadne vykonať svoje právo byť vypočutý k záverečnej správe z auditu v súlade s článkom 26 ods. 3 prílohy II. Rovnako nebol schopný vyjadriť sa neskôr s plnou znalosťou veci k existencii a závažnosti zistených finančných nezrovnalostí v nadväznosti na listy Komisie z 22. januára 2007 a z 20. marca 2007 uvedené vyššie, ktoré ho informovali o zámere tejto inštitúcie požadovať vrátenie všetkých finančných príspevkov, ktoré mu boli vyplatené podľa dvoch dotknutých zmlúv.
- 89 V tejto súvislosti okolnosť, že doklady v držbe dotknutej zmluvnej strany, v tomto prípade „časové výkazy“, zabavil OLAF a že sa na ne z tohto dôvodu podľa Komisie vzťahujú výnimky z práva na prístup k dokumentom upravené nariadením č. 1049/2001, nemôže odôvodňovať, že právo tejto zmluvnej strany byť počas auditu vypočutá podľa článku 26 ods. 3 prílohy II bolo zbavené podstaty.
- 90 Pokiaľ ide o právne dôsledky, ktoré má v tomto prípade nerešpektovanie práva žalobcu byť vypočutý podľa článku 26 ods. 3 prílohy II, treba napriek tomu zdôrazniť, že v rámci prejednávanych žalôb založených na zmluvnej zodpovednosti nemôže takáto protiprávnosť sama osebe odôvodniť, aby sa Komisii prípadne uložila povinnosť vyplatiť žalobcovi sumy, ktoré požaduje. V rámci prejednávanych žalôb založených na článku 238 ES treba totiž zmluvnú zodpovednosť Komisie posúdiť so zreteľom na všetky relevantné ustanovenia dotknutých zmlúv, na ktoré sa odvolávajú účastníci konania, a na základe všetkých dôkazov, ktoré sú k dispozícii pred Všeobecným súdom, pri dodržaní zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu.
- 91 Okrem toho vyššie uvedené porušenie práva žalobcu byť vypočutý podľa článku 26 ods. 3 prílohy II možno zohľadniť pri preskúmaní návrhu na odškodnenie – najmä

vo forme návrhu na zaplataenie kompenzačných úrokov – prípadnej ujmy spôsobenej touto protiprávnosťou, ak použiteľné vnútroštátne právo upravuje možnosť takéhoto odškodnenia v prípade porušenia zmluvných povinností.

- 92 V tomto prípade však žalobca nenavrhuje, aby bol odškodnený za prípadnú ujmu, ktorá vyplýva z porušenia jeho práva byť vypočutý podľa článku 26 ods. 3 prílohy II. V prejednávanych žalobách sa totiž navrhuje iba to, aby bola Komisii uložená povinnosť vrátiť žalobcovi sumy, ktoré žalobca nenáležite uhradil tejto inštitúcii po tom, čo dostal vyššie uvedené ťarchopisy.
- 93 Tvrdenia žalobcu týkajúce sa údajného správania Komisie v rámci ostatných zmlúv treba v každom prípade zamietnuť, keďže nijako nesúvisia s predmetom prejednaných sporov.
- 94 Z toho vyplýva, že za okolností prejednaného sporu nemá žalobný dôvod založený na porušení zásady kontradiktórnosti a práva na obhajobu žalobcu právne následky.
- 95 V tomto prípade je úlohou Všeobecného súdu preskúmať návrhy žalobcu na zaplataenie s prihliadnutím na všetky dôkazy, ktoré mu boli predložené a ku ktorým mohli účastníci konania predložiť svoje pripomienky, či už vo svojich vyjadreniach, alebo vo svojich písomných odpovediach na otázky Všeobecného súdu, alebo na pojednávaní.
- 96 V tejto súvislosti z písomných odpovedí účastníkov konania na písomné otázky položené Všeobecným súdom pred pojednávaním vyplýva, že žalobca po svojom obvinení a Komisia ako účastník požadujúci náhradu škody v trestnom konaní už získali prístup

ku všetkým dokladom v trestnom konaní vo Francúzsku, ktoré zahŕňali okrem iného dokumenty žalobcu, vrátane „časových výkazov“ týkajúcich sa projektov Seahealth a Biopal, ktoré zabavil OLAF.

- 97 Keďže žalobca mohol mať prístup ku všetkým dokumentom, ktoré považoval za nevyhnutné na svoju obhajobu, stal sa za týchto okolností subsidiárny návrh Komisie na prerušenie konania bezpredmetným. O tomto návrhu preto nie je potrebné rozhodnúť.
- 98 Ďalej teda treba preskúmať žalobný dôvod založený na protiprávnosti vymáhania všetkých sporných súm s prihliadnutím na všetky dôkazy, ktoré sú v súčasnosti k dispozícii, ku ktorým mal žalobca prístup a mohol k nim vyjadriť svoje stanovisko vo svojich odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu a na pojednávaní.

O žalobnom dôvode založenom na protiprávnosti vymáhania všetkých súm poskytnutých žalobcovi podľa zmlúv Seahealth a Biopal

Tvrdenia účastníkov konania

- 99 Žalobca pripomína, že článok 3 ods. 5 prílohy II stanovuje, že Komisia je oprávnená požadovať úplné vrátenie príspevku Spoločenstva vyplateného jej zmluvnému partnerovi iba v prípade podvodu alebo závažných finančných nezrovnalostí zistených v rámci auditu.

100 V tomto prípade žalobca uznáva existenciu „zjavných nedostatkov pri zaznamenávaní hodín“ počas obdobia zodpovedajúceho plneniu dotknutých zmlúv. Nepopiera nekoherenciu a nedostatok transparentnosti systému „časových výkazov“, ktoré boli odhalené počas auditu Komisie. Na základe týchto chýb alebo nedostatkov však nemožno spochybňovať existenciu a kvalitu práce vykonanej žalobcom, ktoré Komisia nepopiera. Tieto chyby alebo nedostatky navyše nie sú dostatočne závažné na to, aby odôvodňovali použitie článku 3 ods. 5 prílohy II.

101 Žalobca navrhuje, aby sa na dotknuté zmluvy spätne uplatnil jeho nový systém kontroly riadenia umožňujúci prísne sledovanie hodín a nákladov, ktorý bol zavedený v roku 2007 a je založený na jednej strane na nákladoch a hodinách pripadajúcich priamo na posudzovaný projekt a na druhej strane na nákladoch a hodinách rozdelených medzi projekty. Podľa nových vyčíslení uskutočnených podľa tejto metódy rozdiel medzi počtom hodín skutočne pripadajúcich na každý z projektov a počtom hodín vykázaným vo výkazoch nákladov týkajúcich sa dotknutých zmlúv, ktoré boli odovzdané Komisii, nepresahuje 1,9 % v prípade zmluvy Seahealth a 5,35 % v prípade zmluvy Biopal. Žalobca vysvetľuje, že keďže zmluvy boli plnené v rokoch 2003, 2004 a 2005, boli parametre vyčíslenia za každý rok zrekonštruované na základe skutočných účtovných výsledkov na konci účtovného roka a výplatných pásov počas týchto období.

102 Vo svojich odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu žalobca tvrdí, že zo súhrnných „časových výkazov“, ktoré pre individuálne projekty zostavil finančný oddiel justičnej polície v Rennes, vyplýva, že rozdiel medzi „časovými výkazmi“ a výkazmi výdavkov bol v prípade projektov Seahealth a Biopal iba 6 %.

- 103 Takto preukázané nízke rozdiely potvrdzujú, že chyby obsiahnuté v „časových výkazo-
zoch“ neboli dostatočne závažné na to, aby odôvodňovali použitie článku 3 ods. 5
prílohy II. Požiadavka na vrátenie všetkých vyplatených súm je teda neprimeraná.
- 104 Subsidiárne žalobca žiada Všeobecný súd, aby ustanovil znalca s cieľom skontrolovať
výpočet času, ktorý žalobca vykonal tak, že na dotknuté zmluvy uplatnil svoj nový
systém kontroly riadenia (pozri bod 101 vyššie). Na pojednávaní žalobca spresnil, že
znalec je rovnako schopný vyčísliť pracovný čas nevyhnutný so zreteľom na poža-
dované vedecké práce a prostriedky, ktoré sa mali použiť podľa dvoch dotknutých
zmlúv.
- 105 Komisia v prvom rade tvrdí, že žalobca neuvádza, že Komisia akokoľvek porušila
svoje zmluvné povinnosti alebo ustanovenie belgického práva. Návrhy na zníženie
súm, ktoré treba vrátiť, a na ustanovenie znalca treba preto zamietnuť ako odporujúce
článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku.
- 106 V druhom rade je žiadosť o úplné vrátenie vyplatených súm podľa článku 3 ods. 5
prílohy II v každom prípade odôvodnená vzhľadom na závažnosť spáchaných finanč-
ných nezrovnalostí. Na pojednávaní Komisia zdôraznila, že na to, aby bolo možné
žiadať takéto vrátenie, nie je nevyhnutný úmysel, ktorý charakterizuje podvod, ak
existujú také závažné finančné nezrovnalosti ako v tomto prípade.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 107 Pokiaľ ide o prípustnosť tohto žalobného dôvodu, na úvod stačí pripomenúť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, bol tento dôvod uplatnený v súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku (pozri bod 63 vyššie).
- 108 Pokiaľ ide o subsidiárne návrhy na ustanovenie znalca, treba uviesť, že v súlade s právnym pravidlom, podľa ktorého každý súd uplatňuje vlastné procesné pravidlá (návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott k rozsudku Komisia/AMI Semiconductor Belgium a i., už citované, bod 56), musí Všeobecný súd preskúmať tieto návrhy so zreteľom na ustanovenia článkov 65 až 67 rokovacieho poriadku, ktoré sú venované dôkazným prostriedkom. Žalobcovi preto nemožno vytýkať, že takéto návrhy nezaložil na zmluvnom práve.
- 109 Na základe záverov finančného auditu je Komisia podľa článku 26 ods. 3 posledného pododseku prílohy II oprávnená prijať každé vhodné opatrenie, ktoré považuje za potrebné, vrátane vydania príkazu na vymáhanie všetkých platieb, ktoré vykonala podľa dotknutých zmlúv alebo ich časti.
- 110 V tomto prípade Komisia v nadväznosti na finančný audit ukončila dve posudzované zmluvy podľa článku 7 ods. 4 písm. b) prílohy II a podľa článku 3 ods. 2 tejto prílohy rozhodla, že už nevykoná nijakú platbu podľa týchto zmlúv. Žalobca tieto rozhodnutia nenapáda.

- 111 V tomto prípade žalobca napáda, že Komisia podľa článku 3 ods. 5 prílohy II vymáhala všetky finančné príspevky, ktoré mu už boli vyplatené podľa dotknutých zmlúv. Vytýka Komisii, že nepoužila článok 3 ods. 4 prílohy II, ktorý uvádza, že dotknutá zmluvná strana vráti iba rozdiel v prípade, keď vzhľadom na prípadné úpravy, vrátane úprav vykonaných po finančnom audite uvedenom v článku 26 prílohy II, prijaté platby prevyšujú celkovú sumu dlhovaného príspevku Spoločenstva.
- 112 Treba zdôrazniť, že zatiaľ čo zmluvy Seahealth a Biopal boli riadne plnené v rokoch 2003 až 2005, ako to uvádza žalobca, pričom Komisia to nepopiera, zo záverečnej správy z auditu vykonaného v máji 2006 vyplýva, že audit sa týkal iba rokov 2003 a 2004.
- 113 Pokiaľ ide o roky 2003 a 2004, zo znenia tejto záverečnej správy z auditu vyplýva, že žalobca nedoložil osobné náklady v súlade s ustanoveniami zmluvy, a preto boli vyhlásené za neoprávnené. Naopak iné náklady než náklady súvisiace s osobnými výdavkami sa považovali za oprávnené (pozri bod 19 vyššie).
- 114 Z odpovedí Komisie na otázky položené Všeobecným súdom na pojednávaní okrem toho vyplýva, že táto inštitúcia nemala počas finančného auditu k dispozícii výkazy nákladov za rok 2005, ktoré boli vyhotovené až po uplynutí lehoty. Tieto výkazy nákladov boli z úradnej moci odmietnuté v nadväznosti na správu z auditu, keďže Komisia sa domnievala, že s prihliadnutím na závažné pochybnosti týkajúce sa rokov 2003 a 2004 si žalobca už neplnil finančné povinnosti, a to ani v roku 2005.
- 115 Zdá sa teda, že prejednávané spory sa týkajú na jednej strane nákladov vykázaných za roky 2003 a 2004, ktoré boli kontrolované v rámci auditu (pozri bod 16 vyššie), a na

druhej strane výkazov nákladov týkajúcich sa roka 2005, ktoré boli z úradnej moci odmietnuté.

- 116 Treba preto overiť, či za daných okolností ustanovenie obsiahnuté v článku 3 ods. 5 prílohy II v spojení s článkom 26 ods. 3 a článkom 7 ods. 6 písm. c) tejto prílohy oprávňovalo Komisiu žiadať vrátenie všetkých finančných príspevkov vyplatených podľa dvoch dotknutých zmlúv.
- 117 Článok 26 ods. 3 a článok 7 ods. 6 písm. c) prílohy II sa obmedzujú na to, že upravujú možnosť Komisie vymáhať všetky uvedené finančné príspevky v nadväznosti na audit alebo ukončenie zmluvy. Tieto články však nedefinujú podmienky, ktorým takéto úplné vymáhanie podlieha.
- 118 Tieto podmienky definuje článok 3 ods. 5 prílohy II, ktorý stanovuje, že podľa situácie je Komisia oprávnená alebo povinná od zmluvnej strany požadovať v nadväznosti na podvody alebo závažné finančné nezrovnalosti zistené v rámci auditu vrátenie celého finančného príspevku, ktorý bol tejto zmluvnej strane vyplatený.
- 119 Zo znenia tohto článku 3 ods. 5 prílohy II vyplýva, že ani v prípade podvodov alebo závažných finančných nezrovnalostí zistených v rámci auditu nie je Komisia vo všetkých prípadoch povinná vymáhať celý finančný príspevok poskytnutý dotknutej zmluvnej strane. Naopak, jej úlohou je preskúmať, či „podľa situácie“ a s prihliadnutím na dané okolnosti je takéto opatrenie so zreteľom na ustanovenia zmluvy nutné alebo vhodné.

- 120 V tejto súvislosti nemožno prijať výklad článku 3 ods. 5 prílohy II uvádzaný Komisiou na pojednávaní, podľa ktorého sa povinnosť požadovať vrátenie celého finančného príspevku vzťahuje iba na prípady, keď bola zmluva ukončená pre pochybenie, pričom Komisia disponuje voľnou úvahou, ktorá jej umožňuje zohľadniť dobromyseľnosť zmluvnej strany, ak zmluva nebola ukončená uplynutím dohodnutej doby.
- 121 Argumentácia Komisie, ktorá sa zakladá na pojme ukončenie zmluvy pre pochybenie, totiž nie je presná. Aj keď pripustíme, že Komisia má na mysli prípad, keď bola zmluva ukončená, tak ako zmluvy Seahealth a Biopal, podľa článku 7 ods. 4 písm. b) prílohy II, ktorý odkazuje na nepravdivé vyhlásenia zmluvnej strany, za ktoré môže byť zodpovedná, a zatajenia, ktorých sa úmyselne dopustila, aby získala príspevok Spoločenstva, treba uviesť, že relevantné ustanovenia prílohy II nezavádzajú žiadnu automatickú súvislosť medzi takýmto ukončením zmluvy podľa uvedeného článku a prípadnou povinnosťou vymáhať celý finančný príspevok podľa článku 3 ods. 5 prílohy II.
- 122 V tomto prípade z toho vyplýva, že zo samotnej okolnosti, že dotknuté zmluvy boli ukončené podľa článku 7 ods. 4 písm. b) prílohy II a že toto ukončenie žalobca nenašiel, nemohla pre Komisiu vyplývať povinnosť vymáhať celú sumu vyplatenú žalobcovi podľa článku 3 ods. 5 prílohy II. Okrem toho treba uviesť, že zatiaľ čo Komisia v rozhodnutí o ukončení zmlúv vychádzala z článku 7 ods. 4 písm. b), a nie z článku 7 ods. 3 písm. e) prílohy II, ktorý jej priznáva možnosť ukončiť zmluvu v prípade závažných finančných nezrovnalostí, v rámci prejednávanych sporov sa odvoláva iba na existenciu závažných finančných nezrovnalostí a naopak nespomína podvody, čo potvrdila na pojednávaní.

- 123 Treba preto určiť, či so zreteľom na zjavné nedostatky pri zaznamenávaní hodín, ktoré žalobca uznal, bola Komisia aspoň oprávnená podľa článku 3 ods. 5 prílohy II požadovať vrátenie všetkých súm, ktoré poskytla podľa dotknutých zmlúv. Ak by podmienky takéhoto úplného vymáhania neboli splnené, Komisia by podľa článku 3 ods. 4 prílohy II mohla na základe posúdenia všetkých oprávnených nákladov požadovať iba vrátenie rozdielu medzi vyplatenými sumami a sumami dlhovanými Úniou.
- 124 Toto posúdenie treba vykonať so zreteľom na zmluvné povinnosti zaväzujúce zmluvné strany, ktoré sa týkajú dokladovania ich nákladov.
- 125 V tomto prípade prináleží žalobcovi, aby doložil svoje osobné náklady v súlade s ustanoveniami článku 23 ods. 1 písm. c) prílohy II, ktorý v podstate stanovuje, že celkový počet odpracovaných hodín pripadajúcich na zmluvu musí byť zaznamenávaný počas trvania projektu, v prípade koordinátora v lehote najviac dvoch mesiacov od ukončenia projektu, a musí byť potvrdený najmenej raz za mesiac vedúcim projektu alebo riadne oprávnenou osobou zmluvnej strany zodpovednou za finančné záležitosti.
- 126 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že povinnosť Komisie dbať na riadnu finančnú správu zdrojov Spoločenstva v súlade s článkom 274 ES a nevyhnutnosť bojovať proti podvodu s financovaním Spoločenstva priznávajú zásadný význam záväzkom týkajúcim sa finančných podmienok (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007, Komisia/IIC, T-500/04, Zb. s. II-1443, body 93 až 95, a z 12. septembra 2007, Komisia/Trends, T-448/04, neuvverejnený v Zbierke, bod 141). V tomto prípade preto povinnosť zmluvnej strany predkladať výkazy nákladov v súlade so špecifickými požiadavkami stanovenými v článku 23 ods. 1 prílohy II týkajúcimi sa osobných nákladov predstavuje jeden z jej podstatných záväzkov, ktorý má Komisii

umožniť, aby mala k dispozícii údaje nevyhnutné na overenie, či boli dotknuté príspevky použité v súlade s ustanoveniami zmlúv.

- 127 To je dôvod, pre ktorý je Komisia podľa článku 3 ods. 4 prílohy II oprávnená podľa situácie požadovať vrátenie vyplatených súm zodpovedajúcich nákladom, ktoré považuje za neoprávnené z dôvodu, že neboli doložené v súlade s ustanoveniami zmluvy.
- 128 Naopak v prípade podvodov alebo závažných finančných nezrovnalostí zistených v rámci auditu článok 3 ods. 5 prílohy II upravuje možnosť Komisie vymáhať celý finančný príspevok vyplatený Úniou, a teda má odstrašujúci účel (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. septembra 2002, Sgaravatti Mediterranea/Komisia, T-199/99, Zb. s. II-3731, bod 136).
- 129 Cieľ sledovaný článkom 3 ods. 5 prílohy II, ktorým je odradiť od podvodu a závažných finančných nezrovnalostí, však Komisii neumožňuje, aby sa vyhla zásade dobromyseľného plnenia zmlúv a zákazu zneužitia zmluvných ustanovení tým, že si prisvojí diskrečnú právomoc pri výklade a uplatňovaní týchto ustanovení.
- 130 V tomto prípade treba preto overiť, či so zreteľom na zistenia urobené v záverečnej správe z auditu, ako aj doklady v spise, ktoré boli predložené a ku ktorým sa účastníci konania vyjadrili v odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu a na pojednávaní, boli finančné nezrovnalosti, ktorých sa dopustil žalobca, dostatočne závažné na to, aby s prihliadnutím na zásadu dobromyseľného plnenia zmlúv odôvodňovali vymáhanie celého vyplateného finančného príspevku podľa článku 3 ods. 5 prílohy II.

- 131 Je pravda, že záverečná správa z auditu konštatuje iba neoprávnenosť osobných nákladov za roky 2003 až 2004, keďže audit sa vzťahoval na obdobie od 1. januára 2003 do 31. decembra 2004, ako už bolo uvedené (pozri bod 112 vyššie). Z tejto správy však vyplýva, že dôvody, z ktorých audítori vychádzali pri konštatovaní, že osobné náklady vykázané za roky 2003 a 2004 neboli doložené, možno použiť aj na osobné náklady týkajúce sa roka 2005.
- 132 Zo záverečnej správy z auditu totiž vyplýva, že nielen „časové výkazy“ týkajúce sa rokov 2003 a 2004, ale aj „časové výkazy“ týkajúce sa roka 2005, ktoré sa nachádzali v škatuli odovzdanej audítorom, obsahovali iba celkový týždenný a mesačný výkaz všetkých odpracovaných hodín každého pracovníka na všetkých prebiehajúcich projektoch. Odpracovaný čas pripadajúci na projekty Seahealth a Biopal nebol zaznamenaný. Tieto „časové výkazy“ podpísané bývalým riaditeľom CEVA neboli podpísané ani pracovníkom pracujúcim na projektoch, ani spolupodpísané vedúcimi projektu. Navyše neboli ani datované, ani číslované, takže nebolo možné určiť dátum, keď boli vyhotovené a podpísané bývalým riaditeľom žalobcu. Audítori okrem toho zistili, že pre rôzne projekty existujú rôzne verzie „časových výkazov“, medzi ktorými existujú značné rozpory.
- 133 Záverečná správa z auditu napokon uvádza, že pracovník zodpovedný za projekt Biopal potvrdil, že nevedel presne posúdiť odpracovaný čas každého pracovníka pripadajúci na každý projekt, pretože podľa neho neexistoval žiadny systém zaznamenávania.
- 134 Za týchto okolností sa audítori domnievali, že „časové výkazy“ neboli spoľahlivé a že preto nemali k dispozícii žiadny pevný základ na určenie počtu hodín pripadajúcich

na dotknuté projekty. V dôsledku toho považovali všetky osobné náklady vykázané za roky 2003 a 2004, ktoré boli posudzované počas auditu, za neoprávnené.

- 135 Všeobecný súd okrem toho konštatuje, že žalobca neuviedol ani vo svojich písomných odpovediach na otázky Všeobecného súdu, ani na pojednávaní žiadne závažné tvrdenie umožňujúce vyvrátiť skutkové zistenia a závery obsiahnuté v správe z auditu. Predovšetkým nepredložil nijaký dôkaz, ktorý by mohol spochybniť skutočnosť, ktorú mu Komisia vytýka, že nezaznamenával odpracovaný čas pripadajúci na dotknuté zmluvy.
- 136 Žalobca predovšetkým nepopiera, že „časové výkazy“ vypracoval jeho bývalý riaditeľ *a posteriori* po ukončení zmlúv. Pokiaľ ide o tzv. súhrnné „časové výkazy“, ktoré zostavil finančný oddiel justičnej polície v Rennes a na ktoré sa odvoláva žalobca, nie je sporné, že iba sumarizujú takto dodatočne vypracované časové výkazy a porovnávajú ich s vykázanými nákladmi. Tieto výkazy neobsahujú nijaký údaj o odpracovanom čase skutočne pripadajúcom na dotknuté zmluvy.
- 137 Úplnú nespoľahlivosť tohto dodatočného zostavenia „časových výkazov“ navyše potvrdzujú veľké rozpory medzi ich obsahom, tak ako vyplýva zo sumárnej tabuľky uvedených súhrnných výkazov, ktorú žalobca vypracoval vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, a vyhláseniami niektorých svedkov zaprotokolovanými v správe finančného oddielu z 31. marca 2008, ktorú predložila Komisia. Zatiaľ čo v prípade jedného zo svedkov, vedúceho projektu, časové výkazy uvádzali celkovo 685 odpracovaných hodín venovaných projektu Biopal, tento svedok počas svojho výsluchu finančným oddielom vyhlásil, že na tomto projekte nikdy nepracoval.

- 138 Okrem toho, pokiaľ ide konkrétne o zálohy vyplatené za rok 2005, ani zo spisu, ani z písomných odpovedí účastníkov konania na otázky Všeobecného súdu, ani z ich ústnych pripomienok na pojednávaní nevyplýva, že by žalobca Komisii odovzdal dôkazy týkajúce sa osobných nákladov vynaložených počas roka 2005 podľa dotknutých zmlúv. Žalobca napokon ani netvrdí, že takéto dôkazy predložil.
- 139 Za týchto okolností predstavuje samotná neexistencia pravidelne vedených výkazov hodín za roky 2003, 2004 a 2005 porušenie článku 23 ods. 1 prílohy II, ktoré stačí na to, aby sa všetky dotknuté osobné náklady považovali za neoprávnené (rozsudok Komisia/Premium, už citovaný, bod 44).
- 140 Navyše so zreteľom na rozsah a závažnosť zjavných finančných nezrovnalostí zistených počas auditu a potvrdených dokladmi z trestného konania, ku ktorým sa účastníci konania vyjadrili, nemožno vymáhanie celého finančného príspevku vyplateného žalobcovi podľa dotknutých zmlúv Komisiou považovať za zneužitie ustanovení článku 3 ods. 5 prílohy II. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, preto toto vymáhanie nie je neprimerané vo vzťahu k cieľom sledovaným príslušnými ustanoveniami dotknutých zmlúv (pozri body 126 až 128 vyššie).
- 141 Subsidiárnym návrhom žalobcu na ustanovenie znalca nemožno vyhovieť, keďže je na žalobcovi, aby na základe svojich zmluvných záväzkov predložil dôkaz o svojich osobných nákladoch v súlade so špecifickými požiadavkami preukazovania stanovenými v článku 23 ods. 1 prílohy II (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/IIC, už citovaný, bod 105).
- 142 Z toho vyplýva, že prejednávané žaloby je potrebné zamietnuť ako nedôvodné.

O trovách

- 143 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 144 Článok 87 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku okrem toho stanovuje, že ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, alebo vo výnimočných prípadoch môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z nich znáša vlastné trovy.
- 145 Hoci v tomto prípade žalobca nemal úspech ani v jednom zo svojich dôvodov, treba zohľadniť, že po tom, čo OLAF zabavil „časové výkazy“, sa žalobca nemohol s plnou znalosťou veci vyjadriť k existencii a závažnosti finančných nezrovnalostí, ktoré mu boli vytýkané. Žalobca získal prístup k týmto dokumentom až na konci písomnej časti konania na Všeobecnom súde (pozri body 89 a 96 vyššie). V dôsledku toho treba každého účastníka konania zaviazat', aby znášal polovicu vlastných trov konania a nahradil polovicu trov konania, ktoré vznikli druhému účastníkovi konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloby sa zamietajú.

- 2. Každý účastník konania znáša polovicu vlastných trov konania a je povinný nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli druhému účastníkovi konania.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. júna 2010.

Podpisy